

чифта грѣдни крачка сж най-отпредъ, после следватъ коремнитѣ крачка, четири отъ всѣка страна, а единъ чифтъ крака бутатъ тѣлото отдире. Така гжсеницата съ бързината на охлювъ се движи отъ листъ на листъ. Но ето, че насреща иде осата — ездачъ. Дали гжсеницата почва да трепери? Дали се опитва да избѣга?... Какво знаемъ за душевния животъ на гжсеницата?... Осата вече е близо, точно върху нея. Ето я, тя седа върху гърба ѝ, прибира крилата и здраво се държи за нея съ краката си. Нимѧ тя желае да направи гжсеницата животно за ездене. Трѣбва много да ѝ се е харесала гжсеницата. Единъ пжтъ само гжсеницата малко се посвива, като че ли иска да се изправи

Осата-ездачъ снася яйца
въ гжсеницата.

срещу неканения ездачъ. Но скоро тя вижда, че това е безполезно. Гжсеницата се отдава на сждбата си и продължава да яде. Но скоро и осата се насища отъ своя конь. Единъ-два силни удара съ крилата и тя вече е изчезнала отъ погледа на кжсогледата гжсеница, която необезпокоявана, продължава своя животъ.

Какво е станало по-нататкъ? Нѣколкото секунди, които осата е прекарала върху гърба на гжсеницата, не е нѣщо лошо. Наистина въ началото имаше нѣщо като болка, осата вмъкна жилото си въ гърба на гжсеницата. Но болката скоро премина. Всѣко ездитно животно трѣбва да понася шпоритѣ на ездача.